

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 12.

Tiende Session.

7de Nøde

Tirsdagen den 12te Octbr.

(Fortsat.)

Alberti (fortsat): Dersom Gevinst og Tab — det er jo rimeligst, at der blot bliver Tab — skal falde paa Kongerigets Conto, og muligviis i Finantsaaret 1859—60, saa er der saa meget mere Grund til at faae en Oplysning derom i Finantsloven, og det Udvalg, som vil blive nedsat her i Thinget, vil forhaabentlig søge at faae den Mangel afhjulpen, som i den Henseende finder Sted. Jeg troer, at denne Mangel er at søge deri, at vi endnu savne en Finantsminister; den ærede Indenrigsminister kommer her stedse som Finantsminister, men det er ikke den Stilling, han i det Hele indtager. Han er ligesaa lidt som den forrige Indenrigsminister istand til at staae som selvstændig Minister for Kongerigets finantstælle Anliggender. — Ligesom Finantslov-Udkastet mangler Specialitet med Hensyn til disse Laanesager, saaledes er der ogsaa et andet Punkt, hvorom jeg savner fornøden Fuldstændighed i Anmærkningerne, nemlig med Hensyn til § 5 paa Indtægtsfiden, hvor der handles om 2 vigtige Poster, Renter af Reserverfonden og Renter af Kassebeholdningen. Den Maade, hvorpaa Reserverfonden skal blive til, og det Forhold, hvori Fælleskassen skal tilsvare Renterne af Kassebeholdningen, er bestemt ved Loven af 4de Marts f. A., men jeg troer hverken, at den Berægning, der findes over Kassebeholdningen og over Oversførelsen af dens Overskud til Reserverfonden, eller at den Bemærkning, der endvidere findes i An-

mærkningerne angaaende Renterne af Kassebeholdningen, ere fuldkommen oplysende. Jeg finder saaledes, at der kun er beregnet Rente af Reserverfondens Overskud for $\frac{3}{4}$ Aar istedet for et heelt Finantsaar, men dersom denne Beregningsmaade skal være rigtig, gaaer Kongeriget efter min Mening glip af en Indtægt paa 18 a 20,000 Rbd., som dog, da Forrentningen kan foregaae, maa blive liggende et Sted, nemlig i Fælleskassen; det er det, Loven af 4de Marts f. A. skulde forebygge. Man seer af Anmærkningerne, at Kassebeholdningens Overskud, som overgaaer til Reserverfonden, gjøres frugtbringende ved Indkjøb af rentebærende Pengeeffecter — der nævnes saaledes Indkjøb af Obligationer i Kjøbenhavns Communelaan og af Creditforenings-Obligationer — men naar Finantsaaret 1858—59 er ude, saa maa jo Kassebeholdningen være disponibel; det maa jo kunne udfindes, hvor stor den er, og selvfølgelig maa jo strax de fornødne Indkjøb og de til Forrentningen nødvendige Foretagender kunne finde Sted. Jeg veed heller ikke, at der ved Finantsloven for indeværende Aar er skeet en saadan Udskydelse af $\frac{1}{4}$ Aars Rente. Noget Lignende er Tilfældet, hvor der tales om Rente af den særlige Kassebeholdning. Det er bestemt i Loven om Kassebeholdningen, at Fælleskassen skal svare Kongerigets Kasse 3 pCt. Rente, hvilket jo ikke er formeget; skulde jeg udtale min personlige Mening derom, vilde jeg sige, at det var meget for lidt, efterat vi have seet, at Fælleskassen tager 8 pCt. af Kongeriget. Nu vise Anmærkningerne imidlertid, at Fælleskassen bliver fritagen for en Deel af disse smaa 3 pCt., idet det nemlig siges, at Renterne kun skulle udfomme med $\frac{2}{3}$ af 3 pCt. —